

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre . . . 6 "
Negyed évre . . . 3 "
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések

és nyilvántartási közlemények
jutányosan közöltetnek.

VÉGVIDEK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal

Gromon-utca 2. sz. a.
Wittigschlager K. ezégnél.

→←

Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Feymann Gyula

ügyvéd.

Hirdetések

Wittigschlager K. könyvkereskedésében is felvétetnek
Gromon-utca 2. szám.

Az aratás.

Az aratás nálunk nem esendéletkép, mint az a régi képeken látható, melyeken vigan, felszalagozott kalapban, forgatja az arató a könnyű sarlót, — nálunk nehéz, súlyos munka folyik és a kasza nem idylbe való. Tekintsük e gazdasági fontos miveletet, akár nemzetgazdasági, akár életfentartó szempontból, sok megszívlelni valót lehet abból papírra vetni.

Összes vagyonunk, gazdagságunk, mondhatni lételünk fő forrása a mezei gazdaság, ez volt az mióta hadverő Árpád e drága földet elfoglalta, és a magyar kard azt sajátjává felavatta. A hatalmas folyam hálózat között fekvő dús és televény gazdag rónák, és kiválóan szerencsés fekvésünk itt Europa kellő közepében, többnyire a természetlenebb külföldi halom- és hegyvidéktől környezve, az ekét tették főszerzőmunkká, melylyel még most is leghathatósabb tudunk bánni, mint éltünk fentartójának főtényezőjével. — Változtak az idők, a gazdasági követelmények, a fenntartás feltételei, és az eke mellett inkább inkább más tényezők felszínre jutnak, melyek az anyagi küzdelemben érvényre jutnak, ilyen az ipar, mely nem messze áll a földmiveléstől, mivel annak nemesebb, átalakított alakban való kiadása. A gazdag, a dús földmivelés nálunk az ipart nélkülözhetlenné teszi, mivel utobbi nélkül előbbiben valóságos tultengés áll be, és csak az ipar teremti meg a valódi vásárt a nyers terméknek. De mind ezek mellett a földmivelés, névleg az aratás, nálunk a buza tábla, alapja mérvadó összes köz- és magán gazdaságunknak és ez mint általános jótékony áradat hatja át az államot fent és lent, ha megfelelő és eredményeiben kielégítő.

Mi lesz a folyó aratás eredménye, miképpen valósulnak meg azon remények, melyek annyi évek csalódásai után az ideai terméshez fűződnek? Tényleges és biztos válasz erre természetesen csak is a betakarítás után adható, de vannak biztos jelenségek, melyek után az ideai aratási eredmény meg-

ítélhető. Először is az időjárás sokkal kedvezőbb volt jelen évben, mint a múlt évben, midőn az országos hetes esők a buzát virágjában tették tönkre és sok helyen olyan beteggé illetve rozsdássá, hogy az többé fel nem épült. Kőd, eső, rozsdá, e tüneményes 3 ok és okozat, ez évben nem volt oly intenzív vészthozó mint a múltban, és a hőmérséklet is rendesebb volt mint máskor, így mind ebből a normalisabb, jobb termés lehetőségére lehet következtetni. Ez évben is, mint mindig, az erősebb földek rosszabbul állották ki a tultengő nedvességet, megroskadtak, a fejlődési folyam csökkent és tökéletesre nem ment. A dús földek határozottan e nedvdús évben is hátrányban vannak a selejtessebbekkel szemben, és okvetetlen arra figyelmeztetik a gazda közönséget, hogy a tultengésig ne trágyázza ezen a természettel amugy is elég gazdag földeket, inkább a fokokenti mélyedés, az altalaj felhozatala tanácsos, mint a feltalaj gazdagítása. A mélyebb szántás a megdülés ellen, a mélyebb meggyökereztetés szempontjából, a leghatalmasabb eszköz, mit eléggé nem méltányolnak gazdáink.

A termés eredmény valószínűleg kielégítőbb lesz mint pessimistikus gazda közönségünk reményli, — adja az isten e kellemes csalódást. Ha az elmúlt hetek egy pár forró napjai be nem következnek, buzánk minősége okvetetlen pár százalékkal jobb, mely nem annyira az alföldön, de a felvidéken a buza minősége igen rosszul befolyásolta, mivel a szemet részben még zsengén érte, és így az összeszorult.

A termés minden esetre közepes lesz, de ennek foka egyelőre még előre meg nem határozható az egész országban, nálunk azonban jó közepesnek ígérkezik, ami minden esetre megnyugtató, különösen akkor ha figyelembe vesszük, hogy konzulaink jelentései szerint világszerte részben gyenge, részben a közepesnél aluli termés várható nemcsak mennyiség, de minőség dolgában is.

Ez a körülmény mindenesetre igen kedvező hatással lesz Magyarországon úgy a termények keresletére, mint az árak alakulására nézve. Mert ha valami, a mi a malmok esetleges rosszakaratu magatartását ellensúlyozhatja, az csakis a külföld gyenge termése lehet.

Legyenek tehát gazdáink, midőn eladásra kerül a sor, körültekintők és óvatosak. Olvasásuk szorgalmasan a lapok közgazdasági rovatait, azokban most nem csépelnek üres szalmát. Egy kis kalkulálással mindenki kiszámíthatja, hogy az ő vidékén mennyit adhat a gabonaért a kereskedő és ebből az árból aztán ne engedjen egy fillért sem. A vidék intelligenciája most igazi jótéteménnyel szolgálhat a föld egyszerű népének, ha felvilágosítja a piacz helyzetéről és megmagyarázza neki, hogy mennyit ér a gabonája most és mit érhet el vele, ha vár az eladással.

Községeink önkormányzata.

Vagy egy félszázad óta foglalkoznak a művelt Europa tudósai, publicistái, parlamentjei a kérdéssel, hogy egy jól rendezett államban, mily szempontból kelljen tekinteni a községet, a politikai önkormányzat eme legtermészetesebb közeget, — szemben a törvényhatóságokkal és az állammal . . . ?!

Bár mennyire különbözök, s eltérők egymástól e részben a vélemények, — egyben azonban mind egyik, — még a legszélsőbb felfogás is, — többé-kevésbé, megegyez, hogy t. i. a valódi, a 'tisza önkormányzat magvat a — község képezi!

Ezen alapon az önkormányzat hívei tovább indulván, czáfolhatlanul kimutatják, hogy a nemzet, szabad községi rendszer nélkül, még szabad alkotmánya dacára sem szabad! Hiszen épen a községi önkormányzat szüli a szabadságot, s minden alkotmányos intézmény, minden alkotmányos közigazgatási szerv, — maga a törvényhatósági, sőt a parlamentaris önkormányzat is a község szabad önzagatásából fakad.

A község tehát nem pusztán geographiai fogalom, nem egyszerű közigazgatási organismus, hanem igenis

TÁRCZA.

Szalmaözvegyek.

Honnét származott ez a szó „szalmaözvegy“ bizony annak a keletkezését ha csak az Akademia meg nem állapítja, én nem állapítom meg, de hogy vannak szalmaözvegyek, különösen így nyáron, az már bizonyos, lévén magam is hasonló szárandó sorsban. Mikor májusban az idő kissé melegebb kezd lenni, akkor fogamzik meg a szalmaözvegyesség, nehány heti érés után vajudozás közt létrejön, azután egy-két-három, hónapi pillangószzerű élet után kimulik — hogy a következő nyáron ismét új életre keljen.

Ha az életből nem volna is feltámadás, a szalmaözvegyesség évről évre újéletre kel, gondoskodnak róla asszonyaink, hogy ki ne veszen a szalmaözvegyek neve, leginkább éjszaka néha rajokban röpködő pillangófaj gyönyörűségére a vendéglősöknek, cigányoknak s a rend buzgó öreinek, kiknek ez a dongó-bongó éjjeli pillangófaj nem egyszer okoz főfajást.

Nincs az Istennek elhagyatottabb teremtménye mint a szalmaözvegy, ott hagyja a lakásban feleség gyerek, cseléd, ha haza megy üres a kedves ismert fészek, nincs aki kedvét keresse, nincs aki boszantsa, siri csend veszi körül bármerre lép is lakásában s minden sarokban, minden, asztalon butordarabon vagy mellette van valami ami a boldog családi életre emlékezteti. Végig nyitogatja a szegény szalmaözvegy a réabizott kulcsokkal a szekrényeket sorra, s ilyenkor

végig nézi a különféle csipkés és nem csipkés finom habos női fehérneműeket, amelyeknek látása, tapintása, s finom parfum illata egészen megbolgatják fejét, megolvassa, hogy hány szoknyája, alsó és felső, dereka; mantilja, bluzza, miderje s a jó ég tudja mi minden sok ezerféle vaczatja marad otthon drága élete párjának — pedig vagy egy szekérre való magával vitt az édes a fürdőbe, nyaralóba avagy szüleikhez való költözködése alkalmával. Azután elgondolja az a szegény szalmaözvegy, hogyan áll ez vagy az a darab a kis feleségen, itt van egy ruhadarab, ez hátulgombolos vagy kapcsos, ennek felöltésénél segédkezett s olyankor felesége hófehér vállait, karjait is megszokta csókolgatni. Bumszt! most visszavág a szegény szalmaözvegy mindent a szekrénybe, hisz az megbolondító valami felidézni az édes emlékeket — s a feleség pár száz kilométer tavolságban reánk sem gondol most s tán valakivel ép jól mulat, kaczag! Bezárja végig nézi a gyerekek otthon maradt ruháit — hát azok hol fútkosnak most, ki játszik velük, kivel hemperegnek a divanon, földön, füvön, tán valami haragos bácsi vagy néni, kinek soha sem volt gyermeke, ép szidja őket amiért pajkosak. „De hisz csak merje valaki bántani az én gyerekeket, leütöm mint a kutyát!“ kiállt fel ez apa s azzal olyant vág a keze ügyébe eső székkel a padlóra, hogy annak legalább is egy lába biztosan kitörik.

Megéhezik így járkálás és morfondírozás közben a szegény szalmaözvegy, kutat, keres, de éhségének csillapítására szalámin és sajton kívül nem igen talál egyebet.

Senki és semmi ami vágyait, kívánságait kielégítené, lehet beteg, nem gondolja senki, nem érzi felesége gyengéd kezeit homlokán, nem hallja kis gyermekeinek üde csevegő hangját megszűnt az otthon, rideg, kietlen legénylakássá változott az át. Telve van szive keserűséggel, fájdalommal, megutálja azt a siri csöndességet, ami otthon körülveszi, végre is elkeseredésében, hogy szabaduljon attól a nyomástól mely minden egyes tagjára nehezedik a pusztá, üres, kihalt lakásban, fogja a kalapját, botját, bezárja a lakást gondosan, nehogy rablók hatolhassanak be oda, s megy, bandukol czéltalanul, azt sem tudja merre jár, csak azt érzi, hogy elhagyatott, boldogtalan nélkülözi a családi örömeiket, s hogy a gyomra erősen korog. Feltűnik az első vendéglő, benne cigányzene szól, vidám kaczag tányér és pohárcsöngés hallatszik valami ételnek a szaga verődik hozzá — eh! hát muszáj az embernek busulni, muszáj a gyomornak korrogni — s még emberekkel se beszéljen az ember ha nincs itthon a családja?

Bemegy a korcsmába, körülnéz, amott az asztalnál vidám társaság ül, oda telepedik ő is, végig nézi az étlapot, úgy találomra kiválaszt egyet, azután pöröl a pinczérel, hogy ez se jó az se jó, hozzon mást, végig kóstolgat pár ételt ilyenformán, végre beleún az evésbe, s kezd beszélgetni. A beszédben mind jobban melegszi az elébb még busongó szalmaözvegy, már kaczagása is hallik, a sörivást felváltja a bor, amit először három deczi számra, majd, amint a cigány eltalálja nótáját literszámmra álltatt az asztalra.

az alkotmány által szabadságra, jogokra képesített, felhatalmazott önkormányzati test . . .

S ha most a község ez egyedül helyes definióját szem előtt tartjuk, be kell, fájdalom, ismerünk, hogy hazánkban az újabb alkotmányos aera negyedfél deceniuma alatt hozott törvényeinkben az oly nagy hűhóval hirdett „önkormányzatunk“ nem egyéb, mint egy hatalmas közjogi — „nesze semmi, fogd meg jól!“

Vaknak kell lenni annak, a ki be nem látja, hogy még magok a törvényhatóságok is nem mások mint sem hus, sem halféle intézmények! Valóságos potpourija az állami, a helytartósági, s a községi igazgatás funkcióinak. A régibb feudális megyei municípiális ósdi szörnymaradványai gyönyörűen ölelkeznek törvényhatóságainkban a modern koraszülött alkotások félszagségeivel, s megteremtik aztán dicső példányait a muzeumokba illő — fából való vaskarikáknak!

Mert hiszen jelenlegi törvényhatóságaink sem nem önkormányzati organismus, sem nem államkormányzati szervezet. Az első nem, mert a legminutiosabb ügyekben a kormánytól függnek; a másik nem, mert tisztviselői nem az államkormányzat bizalmi férfiai.

S e gyönyörűséges quodlibet állapotba járul még az, hogy törvényhatóságaink szekerét két autonóm testület: a „törvényhatósági bizottság“ és a „közigazgatási bizottság“ hajtja! Ez utóbbi testületben pláne — az önkormányzati szabadság fényes bizonyosságául — a kormány közgei agyonmajorizálják az önkormányzat választott közgeit . . .!

De mit szólunk — községeinkről . . .?! Ezek aztán az igazi önkormányzat felséges példányai!

Saját belügyeikben, saját háztartásuk legparányibb dolgaiban első sorban az államhatóságtól, második sorban a törvényhatóságtól, harmadik sorban a minden lében kanáltól, a szolgabirtól függnek. S így tehát szegény községeink a régi földesúri gyámhatóság helyett kaptak egyszerre hármat!

S e mellett ki ne ismerné még a hadparancsnoksági, az útmesteri, pandurrendőri, adófelügyelői stb.-féle kis istenek mindehatóságát . . .?!

Hanem azért ráfogjuk, hogy meg van ám nekik önkormányzatuk ezíra köntöse!

Pedig nem guny-e az önkormányzatra, midőn községeinkben még a csordapásztorokról intézkedést is a szolgabírának s a törvényhatóságoknak kell ünneplésen sanctionálni . . .?!

Nem paródiája-e az állítólagos önkormányzatnak az, hogy a község, saját tisztviselői létszáma —, fizetése, — saját vagyonának kezelésére nézve a törvényhatóság kegyes engedélyétől függ?! S — hogy többet ne említsünk — nem-e boszantó helyzet az, hogy községeinknek tisztja kara, a jegyzőtől kezdve le a legutolsó bakterig inkább szolgálnak az államnak, s a törvényhatóságnak, mint azon községnek, mely őket fizeti . . .?!

Elfelede már a vidám czimborák között, hogy alig egy órával előbb még kesergett, nem érzi már magát elhagyatottnak, van társaság, nem hiányzik már neki a gyermekek sikoltozása, zibaja, sikoltoz már a klarinét, zörög a czimbalom, dörmög a nagybögő s mintha felesége szelid édes hangját hallaná oly édesen cseng fülebe a primás szívhez szóló nótája. A jókedv dalba megy át, ürül a pohár, repül a bankó, végre van már jókedv s ha csak reggel felé tér haza az üres családi otthonba a szegény szalmaözeveg — ne csodalkozzék azon senki — különösen önk nem fürdőző és nyaraló hölgyeim, önk az okai ennek, az önk távolléte üz bennünket szegény szánandó szalmaözevegyeket a korcsmába, a lumpolásba — mert nem találjuk önököt az édes otthonban, mert nem fogad bennünket otthon az önk gömbölyü karja, édes csókja s fáj a szívünk fáj a lelkünk utánok. Hogy tehát kevesebbet szenvedjünk, kevesebbet bánkódjunk inkább nem töltjük otthon az időt, hisz mivé lennénk, a bánat egészen lesorvasztaná bennünket mire visszatérnek, s önk tán megjéjdnének tőlünk amint bánattól görnyedt alakunkat, szenvedő s busogó arcunkat meglátnák — s nem repülnének oly örömmel ölelő karjainkba mint azelőtt. Nem nem! ezt önk sem akarják mint szerető kis feleségek nem akarhatják, s így csak az önk kívánságának, óhajának felel meg a szegény szalmaözeveg, ha életvidoran frissen kerül önk elé, amit csakis a társaság s jókedv mellett lehet elérni, ezt pedig ebben a nagy melegben csakis korcsmában lehet találni. Hölgyeim — a szalmaözevegyek érzik a nagy feladatot amely rajuk háramlik — s ennek teljesíthetése végett ha néha nagyobbat lumpolnak, tulajdonítsák ezt túlbuzgóságunknak, amit önökért s tisztán önökért cselekszünk.

Hát még községi adórendszerünk s adókezelésünk . . .?! Ez aztán az igazi politikai — philloxera vastatrix . . .!

Az osztrák uralom korából ránk maradt félséges adórendszerünk örökös módosításaival, pótlásaival, pióca-modorával, s minden más törekvéseivel el annyira kiszivattyúzza községeink minden jövedelmi forrását, hogy községeink oly kiadásokra, melyek a közjó érdekében mulhatlanul szükségesek volnának, — teljesen képtelenek!

Községeink háztartása és finanziaja méltó utánzata az állam háztartása és finanziajának. Az egyik olyan rendezel n mint a másik. Az egyik is abból él, miből a — másik; — adósság esinálásból!

Semiramist tudvalevőleg a galambok nevelték fel, és galamb alakjában is szállott át a másvilágba! Nos községeinket ha az adósságok nevelik, alighanem azok is viszik el abba a világba, a hol — a háztartásról nem sokat disputálnak. — Hogy hová vezet ez az örökös adósságesinálás, ezt kiszámítani, semmiféle logaritmus nem kívántatik. Egy szemérmnyi logika megfjti azt!

. . . De vissztérve községeink önkormányzatára, nem mondjuk mi, hogy a községek is önálló államok legyenek, de igenis határozottan kárhoztatjuk a törekvést, mely — szemben az önkormányzat szép elvével — a községeket a centralizált államigazgatás pusztá végrehajtó gépjévé teszi!

S ha már jelenleg nálunk többé kevésbé ez utóbbi törekvés győzött, ne ámituk legalább önmagunkat, s ne tegyük neveltségessé közigazgatásunkat, s vele együtt nemzetünket az által, hogy úton útfélen beszélünk önkormányzatról akkor, mikor az nekünk nincs.

Szükséges, hogy megadjuk községeinknek a kellő ellenőrizet mellett — a valódi önkormányzatot, mert csak ez képezheti a legerősebb biztosítékát a jó közigazgatásnak, s a szabadságnak.

Lássuk be már egyszer hogy igaza van Toequévillének, ki a községeket egyenesen Isten ajándekának mondja, mert bennök honol a szabad népek ereje. Lássuk be, hogy az államnak nem hogy bénítani kellene a község szabadságkörtét, de inkább — épen azért, mert csak az államhatóság céltalan békítőit ment község képezheti igazán forrását a polgári köztevékenységnek, s hazafias közszellemnek: — meg kell adni községeinknek a kellő, s józan felügyelet mellett — minden eszközt, hogy önkormányzatuk rendelkezvén, megvalósíthassák ama tételt, hogy maga az állam is azon mértékben erősödik csak, a melyben községeinek szabad önkormányzatát biztosítja!

„Gazdák tömörüljétek“.

Párisból jön a jelszó. A magyar földmivélségi miniszter az agrárkongresszus bucsunketjén felkőszöntöt mondott, melynek tartalmát e két szó fejezi ki: gazdák tömörüljétek! Az ó- és újvilág agráriusai tapsviharral adóztak a magyar miniszternek fejtegetéséért. Megszivlelendők ezek a szavak nagyon. Tömörüljétek gazdák, mert a ti érdekeiteket más meg nem védheti mint az erős összetartás. A világ minden földmivélsjének, minden földbirtokosának pedig azonosak az érdekei. Egyforma ellen-ségek ellen kell küzdeniök. Egyforma aggodalommal kell mind-egyiknek az időjárás szeszélyeit vizsgálni, egyformán kell a spekuláció megtévesztő játéka ellen harcba lépniök. A földmivéls érdeke Magyarországon ugyanaz, mint Franciaországban.

A közös érdekek ápolásának egyedüli eszköze az összetartás, az együttműködés. Napokkal előbb a magyarországi agrárköröket egy érdekes indítvány foglalkoztatta. Nem kisebb dologról volt szó, mint a gazdák világszövetségének megalakításáról. Szó volt róla, hogy ez indítványt a párisi agrárkongresszus elé viszik, azonban mindeddig pozitív adatunk nincs arról, hogy tárgyalták volna ez indítványt.

Darányinak fentemlített tőszája esztünkbe hozta ezt újból. Ha a kongresszus nem is foglalkozott vele, ideje lesz az utját előre készíteni. Alig hisszük, hogy tovább várhatna, mint a jövő nemzetközi agrárkongresszusig. Miről is van szó? Szövetkezésre kell felhívni a világ minden mezőgazdáját s létesíteni kell oly intézményt, amely a földmivéls nemzetközi kérdéseit szüntelenül traktálja s az időszakonkint megartandó kongresszusok határozatait érvényre emeli.

A sajtónak van világszövetsége. Nos és a sajtónak a képe nem is mutatja a szerteállásnak azt a képét, melyet a különböző országok gazdáinak nagy csapata. Harezolunk a buza-árhanyatlás ellen s a mi küzdelmünk más, mint pl. a németeké. Beszélünk okszertü gazdálkodásról s nincsenek eszközeink a megvalósításra. Gazdasági életünk fejlesztésére példákat veszünk külföldről s a példák útvesztőjében kénytelenek vagyunk eltévelyegni? Miért? Mert a külföld hasoulóképp van mind-egyikkel.

Mennyivel másképp volna mindez, ha az egész világ mezőgazdasági érdekei harmóniába olvadnának. A zárkőzottság, mi az egyes nemzetek közt van s melyet nem ront le sem a gőz, sem a vilányi megakadályoz abban, hogy a világ bármely részében

felsziure vetődő eszmét birtokunkba vehessük. Nem is esoda. Hiszen még itt bent az országban is egyes érdekkörök között szinte elháríthatlan válaszfal van. Aki e válaszfalakat le akarja rombolni, annak először közös érdekeket kell teremtenie. A földmivélsnek megvaannak a maga nemzetközi érdekei, mi akadályoz tehát bennünket abban, hogy az egyes nemzetek közt tornyosuló válaszfalat le ne döntjük? Semmi, éppen semmi. Sorompóba kell tehát szőlítani az ó- és újvilág gazdanépét mielőbb.

Napról-napra érezhetőbbé válik a terményárak hanyatlása. Az árhanatlásnak hogy mi az oka, azt tudja mindenki. Nos és védekezük-e csak két ország is egyöntetűen a bajoknak e legnagyobbja ellen? Nem. A véd-lem a legfejlesztőbb kapkodás képét mutatja. Pedig összhangba hozva a különböző országok eltérő nézeteit, aligha késnék a gyökeres orvoslás.

Sok, nagyon sok kérdés vár nemzetközi megoldásra. Olyan kérdés valamennyi, amelyben feltétlenül szükséges az egész világ gazdáinak az egyetértése, nemcsak azért, mert ez egyetértés adná meg a megoldás erkölcsi erejét, de mert a kérdések legtöbbször az egyes országok önkényes intézkedései rendszeren zavarólag hatnak a többi országok mezőgazdasági életére.

Hogy példákat említsünk, a gabonaözsdék reformját mi sem hozná el oly hamar, mint egy egész világra kiterjedő gazdaszövetség erkölcsi tekintélye. Nemzetközileg kell elintézni a vámos szabályozását. A közvetítő kereskedelem tulkapásai ellen és a káros gabonaelvételek ellen egész világ által szentesített harcmodort kellene megállapítani.

Nemzetközi ügy — a mezőgazdasági statisztika is. A gazdanép mindig tudja, milyen az egész világ mezőgazdasági helyzete.

A nemzetközi kérdésekhez sorozzuk az állat-egészségügyi egyezményeket, a gabonakőzraktárak intézményét, a szövetkezeti ügyeket, a gazdák hitel-ügyét, a malmok tulkapásai ellen világszerte való egyöntetű véd-letet.

Sok, nagyon sok dolog van, amelynek elintézéséhez nem elég egy egész ország gazdanépe. Sorolunk elő példákat is, a jövő feladata lesz megvalósítani oly intézményt, amely e kérdésekkel foglalkozni fog. A jövő feladata lesz szövetségbe szőlítani az egész világ gazdanépét. Büszkéek lehetünk Darányira, mint a világszövetség egyik előharcosára. Ő adta ki a jelszót: gazdák tömörüljétek, Nem nemzetéhez szől. Beszélj az egész világnak. Reméljük, hogy az egész világ meg is értette őt.

H I R E K.

Kinevezés. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter Zilahi György polgárhiskolai tanárt a pancsovai felső kereskedelmi iskolához rendes tanárnak nevezte ki. Szívvel gratulálunk a kiváló tanárnak előléptetéséhez.

Bimbóhullás. Molnár József, igazgató tanítót és családját megrendítő csapás érte. Alig 21½ éves szép Tibor fiacskájuk kedden rövid, súlyos szenvedés után hirtelen meghalt. A drága kis halottat szerdán helyezték örök nyugalomra. Az Isten irgalma és az őszinte részvét gyógyítsa a mélyen sujtott szülők fájdalmát.

Személyzet szaporítás. A helybeli posta- és távirtda forgalom állandó emelkedése miatt már régóta elégtelennek bizonyult a személyzet. Most ezen a hiányon is segítve lesz. Ugyanis a posta- és távirtda igazgatóság a postahivatal előterjesztésére az emelkedő forgalom arányában a személyzetet egy tisztviselővel és két szolgálva szaporította. — Jelenleg 17 tisztviselő, 2 altiszt és 18 szolgálva, összesen tehát 37 munkatárs látja el a szolgálatot, kiknek évi járandóságuk 70.000 korona.

Áthelyezés. Van Mons Alfréd Turóc-Szent-Mártonból a pancsovai felső kereskedelmi iskolához a francia nyelv tanárául helyeztetett át.

Halálozás. Vozáry Mária, Vozáry János törvényszéki elnök huga e hó 14-án meghalt. Temetése mult vasárnap ment végbe városunk előkelő társadalmának részvete mellett. Áldás emlékének.

Felulvizsgálat. Bulyovszky János, műszaki tanácsos pénteken városunkba érkezett, hogy a pancsova-kubini ármentesítő társulat ujonan készített nyílt esatornát felulvizsgálja.

Halálozás. Tantner Jánosné, szül. Abt Anna ifj. Tantner János kereskedő neje alig 24 éves korában rövid szenvedés után meghalt. Temetése csütörtökön délután ment végbe nagy részvét mellett. — F e m p l, szül. Frint Emma hosszú szenvedés után csütörtökön jobblétre szenderült. Ferje és 3 kis gyermeke valamint nagyszámú ronkossága gyászolja a gondos anyát, kinek hült tetemet pénteken kísérték örök nyugalomra. Nyugodjanak békében.

A hatás. A július 14-iki városi közgyűlésen nemcsak dörögtek, de határozatot is hoztak a tömeges koldulás ellen. Hatása meg is látszott a mult héten. Akkor ugyanis párosan a koldultak, még pedig oly szemtelen módon, hogy egyszerűen megállították a járókelőket.

Hajózási akadály. Más helyt rendszeren csak balcsetek folytán keletkeznek hajózási akadályok. Pancsova ebben a tekintetben is kivétel. Itt ugyanis a hosszú című szab. dunagőzhajózási társulat gördit mesterséges akadályokat a temesi hajózásnak. A nevezett hajózási társaság pancsovai állomásánál ugyanis oly önkény uralkodik, mely nagyon és alkalmas vízi forgalmunkat rossz híbe hozni. A hajózási törvények és rendeletek értelmében még a Dunán sem szabad háromnál több nagyobb járműnek egy-

más mellett állani. A mi figyelmes szabadalmazottunk azonban a Temes csatornában, a mostani alacsony vízállás mellett is öt egymás mellé állított hajójával zárja el a víziutat. A napokban, és ez már ismételt fordult elő, a parti hajó mellett három uszályhajó és a mellett a helyi hajó kötött ki, úgy hogy más hajó a kikötőbe sem be, sem ki nem mehetett. A helyet kérő kapitányoknak azt üzenték vissza a szabadalmazott emberei: a kinek helye van, az mehet, különben várjanak, míg a helyi hajó elindult. Hát azt hisszük hogy a többi hajótulajdonosok érdeke megköveteli, hogy a város tegyen már egyszer komoly lépéseket a minduntalan ismétlődő túlkapasok és boszantások egyszermindenkor megszüntetésére.

— **Gyilkosság.** Gyukics (Liliák) Pánta, felsővárosi földművelőt kedden viradóra halva találták a felsővárosi szérűskertek mellett árokban. Gyilkosságának esett áldozatul. Koponyája egészen össze volt zúzva. A halálos csapás minden esetre átlomban érte a kazait őrző gazdát. Az alig 20-30 lépésre alvó háznépe semmi gyanusát sem hallott az éjszaka s csak hajnalban mikor a munkához akarták szállítani földzörfelét összeroncsolt koponyával. A vizsgálat folyik.

— **Ázsiai állapotok.** A folyton uralkodó járványok eléggé bizonyítják, hogy közegészségügyi viszonyaink nem a legjobbak. De hogy az emberektől függő intézkedések oly kritikusak alopak, mint a minőknek a csütörtöki király-utcai vérfürdő alkalmával bizonyultak, azt még sem hittük. Van a városnak egy hordozó kosara (ágyának nem nevezhető) a mely mindenre jó lehet csak beteg vagy sérült ember szállítására nem. Piszkos, ernyő vagy takaró nélküli alkotmány az melyben a két sebesültt szállították. De még botrányosabb, a legsötétebb Afrikába való állapot az, hogy az ilyen súlyosan sérültek első segélyére siető rendőrségnek nincsen megfelelő mentőszekrénye vagy legalább a legszükségesebb kötszere. De a legbotrányosabb az, hogy a hatósági orvos ki tudja, hogy ennek hiányában szenved a rendőrség s kit lakásáról visznek kocsin egy gyilkosság színhelyére szintén nem hozza magával a legnélkülözhetetlenebb kötszereket. Legalább azt kell következtetni, hogy nem voltak, mert az óriási kinokat szenvedett Bacsillát csak per distantia nézte meg dr. Nenadovics s általános megbotránkozásra még csak meg sem kísérlette a vértocsában fekvő s erősen vérző embernek az első orvosi segélyt nyújtani s esetleg kinjait enyhíteni. Ezek valóban ázsiai állapotok, melyeket a polgármester úrnak szíves figyelmébe ajánlunk.

— **Helyszíni tárgyalás.** Schulcz Simon a Temesparton a Huber-féle szénraktár mellett tűzfatelepet kíván létesíteni. A helyszíni tárgyalás e hó 24-én történt, melyhez az összes érdekelt meghívattak.

— **Vizbefut.** A szabadban való fürdőzésnek ismét áldozatul esett egy emberi élet. Nikolic Dragolyub 21 éves belgrádi illetőségű matróz, kinek a Temes vize nem volt elég üdítő, csolnakon a Dunába evezett hogy ott megfürdjék. Miután nem tért vissza uszályára keresésére indultak. A csolnakot a parthoz kötve találták, benne feküdtek az eltűnt matróz ruhái, órája s kevés pénzecskéje; neki azonban teljesen nyoma veszett. A mai napig sem találták.

— **Áthelyezett szerűskertek.** A Vendelin dűlőben levő kis sorompó mellett volt szerűskertek felhagyattak és a Bavanistei uti sorompó mögött új cséplési helyek jelöltettek ki.

— **Tóth Tivadar.** Ki ne emlékeznék, ki ne ismert volna Tóth Tivadart, ki még nem is oly régen Pancsován anyakönyvvezető-helyettes volt. Hivatalát pontosan, lelkiismeretesen végezte, de fokozódó idegbaja miatt szabadságra ment. A szabadság letelte után hivatalát rövid ideig még vezette, de egyre fokozódó betegsége miatt állását végkép oda kellett hagynia. Most szegény Tóth Tivadar újból itt van Pancsován a kórházban. Az örültség tört ki rajta. Ott fekszik egy czellában, mindenkitől elhagyatva, csak a betegápoló siet segítségére, kire fogát vicsojtja s érthetetlen hangokat kiált feléje. Rendesen csöndesen, nyugodtan fekszik szalmaszékén, de ha a roham ráj, akkor tombol, ordít. Ilyenkor nem jó közelében lenni, mert a különben beteg, gyöngy ember rendkívüli erővel bír. Szegény Tóth Tivadar.

— **Ofen—Pesth.** Budapest fő- és székváros tanácsa dicséretre méltó határozatot hozott arra az átiratra, melyet a bécsi magistratus küldött hozzá Ofen—Pesth czimzessel. A fővárosi tanács visszaküldte az átiratot azzal a megokolással, hogy a székes-főváros hivatalos és törvényes neve Budapest és utasította a segédhivatalokat, hogy ezentúl az Ofen—Pesth czimzettel érkező küldeményeket utasítsa vissza. A főváros tanácsa a kereskedelemügyi miniszterhez is fölterjesztést intéz, hogy mivel a nemzetközi postaforgalomban Magyarország fővárosának a neve Budapest, utasítsa a postai közegeket, hogy a más czimzettel ellátott küldeményeket, mint nem kézbesíthetőket, küldjék vissza. A vidéki városok szintén erőlyesen utasítják vissza Luegerék perfid kihívását. Hát ez mind igen szép, mind igen nemes, de nem fojthatjuk el csodálkozásunkat, hogy ezen hazafias felbuzdulás ily sokáig váratott magára s a mellett oly egyoldalú. Hiszen Luegerék csak azt teszik amit mi magunk cselekszünk hasonlóképen a magyar törvény parancsának ellenére. A mi német lapjainak élükön a félhivatalos „Pester Lloyd“-dal következetesen Grosswarden, Klausenburg, Erlau, Oedenburg, Raab, Stuhlweisenburg, Szegedin, Gross-Kikinda, Gross-Beeskerek, Weiskirchen stb. irnak. Sőt megessét, hogy egy helyes, magyarérzésű postatiszt egy Neusatz-ra czimzett ajánlott levelet nem akart fölvenni a miért aztán olyan dorgatoriumot kapott érte a postaigazgatóságtól, hogy csak no. De ez még mind semmi. Bemutattak nekünk egy eredeti okiratot, amely így szól: „Bestätigung darüber, dass dem Knézi Antal Kürschnergehilfe über die Anzeige vom 10. Juli 1899

G.-Z. 218/99 gestattet wird, bei dem hiesigen Kürschnermeister Sárosi Lajos vorläufig ohne Arbeitsbuch bis zur Wiedererlangung des verlorenen Arbeitsbuches in Arbeit zu treten. Kronstadt, am 10. Juli 1899. Die Gewerbeabtheilung des Kronstädter Stadtmagistrates. Stiehler s. k.“ No tehát mit szólnánk hozzá, ha Luegerék azzal védekezének, hogy ők nem tesznek mást, mint a mi német lapjaink; de már annyit nem engednek meg maguknak, mint a Kronstädter Stadtmagistrat Gewerbeabtheilungja. Hát bizony nagy zavarba hozhatnának bennünket a mi bécsi jóbarátaink, ha ilyesmivel állnának elő és mi a mentőségünkre még csak azt sem mondhatnánk, hogy quod licet jovi, non licet bovi. Mert hiszen a Kronstädter Stadtmagistrat-Gewerbeabtheilungját csak nem tarthatjuk Jupiternek. Jó lenne ezen alkalomból az itthoniak ellen is eljárni, s helységnevek magyarosításáról szóló törvénynek végre valahára érvényt szerezni.

— **Találatott.** Egy ezüst óra találatott és a rendőrségnél átvehető.

— **Razzia.** Rendőrségünk pénteken nappal tartott rázzát, mely alkalommal 38 gyanús és munkanélküli egyént tartóztattak le. Ezek közül 22-öt eltolmoltattak.

— **Iparosok csoportos párisi kirándulása.** A fővárosi iparosok köre, mely már az 1889. évi világgéállítás alkalmából is fényes erkölcsi sikerrel szervezett nagyobb kirándulási csoportokat, a folyamatos világgéállat megtekintése céljából is több ez idő szerint már kellőképp előkészített kirándulás rendezését tervezi. A temesvári kereskedelmi és iparkamara e szép vállalkozást tekintettel a rendező testület feltétlen megbízhatóságára, legmelegebben ajánlja a kerület iparos közönségének figyelmébe. Teszi ezt annál is inkább, mert egyedül ezen csoportos kirándulások nyújtanak alkalmat, hogy iparosaink e tanulságos utazást nemcsak honfitársaik, hanem saját szakmabeliek társaságában tehessék meg. Az iparosok köre, melyet e vállalkozásnál semmiféle üzleti érdek, hanem kizárólag a hazafias közérzet vezérel, ép ez okból a legmesszebb menő kedvezményeket bírja a résztvevőknek nyújtani. E kedvezmények sorából kiemelendő: Először: számhoz nem kötött, kisebb csoportok tölhetik meg az utat tetszés szerinti időben, a nyári hónapok bármelyikében. Másodsor: a résztvevők szára a földolag, t. i. a kényelmes lakás biztosítva van a nélkül, hogy az étkezés tekintetében bizonyos szállodákhoz vagy vendéglőkhöz kötvő volnának. Harmadsor: lehetővé van téve, hogy 30 napon belül akár az oda-, akár a visszautazásnál a szaktársak vagy ismerősök kisebb csoportja Svájc vagy Németország egyes vidékein, illetőleg nagyobb városaiban utjukat tetszés szerint félbeszakíthatassák. Negyedsor: gondoskodva van oly módozatokról is, melyek szerint a Párisban való tartózkodás akár hét, akár tíz napra tejedhessen, és pedig az utóbbi esetben teljes ellátás mellett; végül ötödsor: tekintettel a legszerényebb igényekre is, leginkább pedig a különféle ösztöndíjak segélyével a párisi kiállítást látogató kisiparosokra és segédmunkásokra, sikerült oly kedvezményt biztosítani, mely mellett az oda- és visszautazás, kényelmes elszállásolás és kalauzolás együttvéve sem mulja felül az eddig ismert legesekélyebb utazási ösztöndíjat sem. A részvételi díjak ugyanis a párisi tartózkodás ideje és az utirány szerint felosztott három csoportban 82, 150 és 175 frtot tesznek ki. Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a kereskedelmi és iparkamara, hol jelentkezések is elfogadhatnak.

Véres szerelmi dráma.

Nem mindennapi eseményt okozott az alsóvárosban esütörtökön délben három lövés. A király-utca 103. számú háza véres dráma színhelye volt. Gyilkossági és öngyilkossági kísérlet történt. Egy férjétől elvált asszonyt, ki e házban lakott, lőtte meg kedvese, egy 53 éves tanító. A megrázó dráma részletei a következők:

Petkó Paraszkeva az ősz óta lakott a király-utca 103. sz. házában. Míg válópőre folyt közös háztartásban elt Dolován Bacsilla János tanítóval, ki egy a válóper mint az asszony egyébb pereinek költségeit fedezte azon szándékkal, hogy majd törvényes liltvessé teszi. A perek befejeztével az asszony Pancsovára költözött, hol balkezőről való férje nemcsak kényelmes lakást rendezett be számára, hanem megélhetéséről is bőven gondoskodott míg ő otthon, Dolován száraz kenyérrel élt. Itt látogatta meg, időközönként a szemre való asszonyt.

A városi levegő azonban nem vált előnyére az idylnek. Bacsilla ugyanis, kinek már két neje meghalt egytől pedig elvált, féltette a leendő feleségét egy fiatal szeladontól.

E miatt az utolsó hónapokban többször heves jelenetek voltak. De mindannyiszor kibékültek.

A szerelemre vágó Bacsilla végtére reá birta kedvesét, hogy innen elköltözzék, ő pedig nyugdíjaztatása iránt tett lépéseket.

Csütörtökön reggel bejött Dolováról, hogy az asszonynyal, ki összes holmiját már el-

küldte, a délutáni vonattal elutazzék. Délelőtt több ismerőst meglátogatta és a kir. adóhivatalban is megfordult nyugdíjügye rendezése céljából.

Délfelé tért vissza az asszony lakására. Az asszony az asztalnál ült, ő pedig fel és alá járta szobájában. Az asszony előadása szerint Bacsilla háta mögé került és minden különös előzmény nélkül jobb oldalról reá lőtt. A halálra ijedt asszony, kinek jobb füle alatt hatolt be a golyó, az udvarra futott, hol vérborítottan összeesett. Míg a házbeliel segítségére siettek az udvar kövezetén fekvő asszonynak, azalatt dördült el a második lövés, melyet Bacsilla maga elen irányzott. Halántékán lőtte meg magát s így véresen a füstölgő forgópisztolylyal a kezében jött a konyhaajtóba honnan az emberek láttára visszafordult a szobába és még egy lövést tett a torkába, mely után összeesett.

Eközben sikerült a házbelielnek az elájult asszonyt feleleszteni, kit aztán az időközben megérkezett dr. Kehrér Károly járási orvos vett ápolás alá.

A rendőrség részéről rögtön megjelent a dráma színhelyén Szvoboda Sándor t. alkapitány ki azonnal megette a kellő intézkedéseket. Ennek következtében jött meg jóval később dr. Nenadovics Lyubomir az érte küldött kocsin, ki a súlyosan sérülteknek a kórházba leendő szállítást tartotta szükségesnek.

Közben megérkezett Rác Lajos vizsgálóbíró, ki a helyszíni szemle után a kórházba ment, hogy az időközben odaszállított asszonyt kihallgassa.

Az eszméletlenül vérben fetrenyő súlyosan sérült öngyilkost csak 2 óra után szállították a kórházba.

Az asszony minden veszélyen túl van és ágyában ülve beszélget.

A súlyosan megsebesült Bacsilla, ki melélt tanító lett gör. kel. román pap majd községi jegyző volt is jobban érzi magát és nincsen kizárva, hogy szintén életben maradjon.

— **Helyihajó közlekedés.** A Pancsova—Belgrád—Zimony és viszont közlekedő helyihajók nyári menetrendje (ápriltól szeptemberig) a következő: 1. Pancsováról Belgrád—Zimonyba indul $\frac{3}{4}$ és $\frac{1}{2}$ órák reggel és $\frac{1}{3}$ órák délután. 2. Zimonyból Belgrád—Pancsovára indul: reggel 6 órák, $\frac{1}{2}$ órák délelőtt és 7 órák délután. Az utóbbi a következő napokon este 8 órák indul el Zimonyból és pedig: április 7. 16. 23. 25. május 23. és 31-én; június 4. 11. 14. és 29-én; július 7. és 12-én; augusztus 2. 15. 18. 20. 28-án és szeptember 8. 11. 21. és 27-én. A hajónak a Temesbe való bejövetele a víz állásától függ.

Vasúti menetrend.

Pancsováról Verseczre és Budapestre.

Pancsováról	ind.	4 ⁰¹	8 ⁴⁰	2 ¹⁷
Román-Petrére	érk.	5 ²¹	10 ⁰⁰	3 ³⁷
Román-Petréről	ind.	5 ²⁸	—	3 ⁵⁷
Verseczre	érk.	7 ³⁷	—	5 ²⁸
Verseczről	ind.	11 ²⁰	—	6 ²¹
Temesvárra	érk.	1 ²⁹	—	8 ⁰¹
Temesvárról	ind.	1 ⁵³	—	9 ²⁵
Budapestre ny. p. u.	érk.	—	—	7 ⁴⁰

Budapestről Verseczre és Pancsovára.

Budapestről ny. p. u.	ind.	8 ²⁰	8 ¹⁵	—
Temesvárra	érk.	5 ²⁸	1 ⁴⁹	—
Temesvárról	ind.	6 ¹²	2 ¹⁴	—
Verseczre	érk.	8 ³⁷	4 ²⁰	—
Verseczről	ind.	8 ¹⁵	6 ²⁰	—
Román-Petrére	érk.	10 ²¹	8 ¹²	—
Román-Petréről	ind.	10 ¹¹	8 ⁰¹	—
Pancsovára	érk.	11 ¹⁸	9 ³²	—

Budapestről N.-Beeskerek—Pancsovára.

Budapestről ny. p. udv.	ind.	8 ¹⁵	7 ⁰⁰	—
Szegedről	ind.	11 ⁴⁶	1 ¹⁷	—
Nagy-Kikindáról	ind.	1 ²⁶	4 ¹⁰	—
Nagy-Beeskerekre	érk.	5 ²⁸	8 ²³	—
Nagy-Beeskerekéről	ind.	5 ³⁰	8 ²⁸	—
Antalfalváról	ind.	7 ²¹	10 ³⁶	4 ²¹
Pancsovára	érk.	8 ²¹	11 ⁵⁸	5 ⁴⁰

— **Nagyothallás — Siketség.** Egy gazdag nő, ki a nagyothallásból dr. Nicholson mesterséges dobhártyájának alkalmazása által gyógyult, 20.000 márkát ajándékozott dr. Nicholson intézetnek, hogy azok a süketek és nagyothallók, akiknek ninesen módjukban megszerezni a mesterséges dobhártyát, ingyen megkapják azt. Levelek Das Institut Nicholson „Longett” Gunersbury London, W. England címére küldhetők.

Belvedere szálloda Bécsben, fekszik a déli állami, Aspang-vasut és f. évi július hó 1-je óta a városi vasut Arzenal állomásának közelében. Értesítések folytán társaskocsik, (szálloda-omnibusz) fenti indóházakhoz küldetnek. Ugyanott állandóan szobák (összesen 200) 1 fittől feljebb kaphatók, világítás és szolgálat ingyen.

CSARNOK.

Nők az alkotmányban.

— Interjújuk. —

Pancsova, július 21.

Két hirt teszünk itt egymás mellé. Az egyik a londoni nők gyűléséről szól, melyet az angol-bur háború ellen tartottak a ködös Albion leányai. Megtámadták a kormány politikáját, mely a harcot előidézte s egyuttal tiltakoztak a gondolat és szólás-szabadság megredsabályozása ellen. A másik hír a nemzetközi asszonykongresszusról szól, melyet Párisban fognak megtartani a női jogok védelmére. Elsősorban is egyenjogúságot és munkát követelnek maguknak, mert — ugymond — a nők sokkal megbízhatóbbak, mint a férfiak.

Mi türes-tagadás, most már komolyabban kell foglalkoznunk az asszonyok dolgaival. A meeting és a kongresszus olyan hathatós érvek, amelyek előtt meg kell hajolnunk. Mi mindenkor szívünkön viseltük a női nem ügyét s legujabb föllépésükről kikérdeztük az illetékes férfiak véleményét.

Hogy a kérdezettek milyen választ adtak, a következőkben közöljük:

Az államférfi: Az asszonyok követelik, hogy vegyük be őket is az alkotmány sánczaiba. Ki ne látná szívesen a nőket? A parlamenti vitában nem igen lesz velük nehéz helyzetünk. Gondoskodni fogunk fiatal képviselőkről, akiknek föltétlenül meghódolnak.

A nemzetgazdász: Én a kérdést a faj főmaradása és szaporodása szempontjából fogom föl. A nemzetközi érintkezéstől mindenesetre eredményt várok. Ha a férfiak mindent megadnak nekik, remélem, hogy megszűnnek az állandó panaszok.

Az ideálista: Asszonyok a politikában! Végre a költészet zománca vonja be ezt a rut férfimunkát is. Igen is, az asszonyok mellett vagyok. Ha lehet asszonycsászárné, mért ne lehetne anyaállamtitkár is? Hogy az asszony semmit sem tud eltitkolni, ezt sokkal bájosabbnak tartom, mint a zord politikusok hallgatóságát.

A matériálista: Igen, de ha a közügyek asszonya szerelemre gerjed és visszaél hatalmával! Pártatlan asszonyt pedig nem is tudok elképzelni. Inkább azon törekedjenek, hogy sok államférfit adjanak a hazának. Ez a közvetett közreműködés elve az alkotmányban.

A természettudós: Ne forgassuk ki az életet. A természetnek szüksége van az asszonyra, de mihelyt megindult a gépezet, legjobb esetben is csak akadály lehet. Ugyis belébotlunk lépten-nyomon. Ez pedig elég bűnhődés azért, hogy a természetben el kell ismernünk őket. Óva intem kortársaimat, ne menjünk tovább!

A költő:

Hadd zengjek néktek háládalt,
Ti bájos asszonyok,
Kik új témát adtok nekem,
Míróld majd hosszú éveken
Rimet faraghatok.

Az arisztokrata: Ah, az asszonyok mozognak. S ha ők mozognak, mit tehetünk mi? Velük kell tartanunk.

A demokrata: Általános, titkos szavazati jogot az asszonyoknak! Így bizony győzni fogunk, mert az utolsó szó mindig az asszonyé.

A bakfis: Oh, ha én miniszternő lehetnék! Rögtön megtenném államtitkárrá az én édes Bandimat.

Egy fiatal asszony: Csak arra vagyok kíváncsi, hogyan kell majd öltözködni, ha audenciát adunk és a parlamentben milyen lesz a hajviselet?

A diplomata: Követnek nem igen mernék asszonyt kinevezni. Félő, hogy valamelyik külföldi ideál elszőktné a hivatalos székhelyéről.

Egy családapa: No még ez kellett! A feleségem meg az anyósom biztosan ellenem szavaznak a választásoknál. A leányaimnak meg nem győzőm gyártani a kortes-beszédeket.

Az újságíró: Csak rajta asszonyaim! A sajtó önökkel érez s önökkel tart, míg az uborkaszegzen nem mulik ki ebből a nyomorult hírnélküli világból.

13654. szám.

1900. tkvi

Póthirdetmény.

A pancsovai kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint **Heller M. és társa** végrehajtási joghatállyal bíró önkényes árverési ügyében 8870 sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben az ozorai 3368. folyt. 4225. sz. tkvben felvett I. d. d. 25. hrsz. 1320 hold szántóra 509 kor. III. d. 25. hrsz. 1 hold 320 □ öl szántóra 182 kor. és a IV. d. d. 25. hrsz. 1300 hold kaszállóra 205 kor. kiáltási árban Ozora községéhez 1900. évi augusztus hó 24-ik napjának d. e. 9 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. t.-cz. 167. §-a alapján **Dobrojevics Miléva** pancsovai lakos végrehajtható érdekében is 748 kor. tőke követelése s járuléki kielégítése végett megtartatni fog.

Pancsován, 1900. évi július 10-én kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság.

Bálinth.

ktsz. albiró.

1-1

13655. sz.

1900. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pancsovai kir. tvszék mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán **Erdélyán Zsika és Anka** javára 90 kor. tőke 32 kor. 90 fill. eddigi 12 kor. jelenlegi és még felmerülő költség kielégítése végett az 1881. 60. t.-cz. 144. §-a alapján s 146. §-a értelmében **Erdélyán Jován** pancsovai lakos ellen a Pancsova városban fekvő és a 4942. sz. tkvben foglalt: 1) A + 1. sorsz. a. 11878. 11879. 11880 hrsz. 1 hold szántó illetve szőlőre 792 kor. 2) A + 2 sorsz. a. 1178., 11879. 11880. hrsz. 1058 □ öl szántóra illetve szőlőre 560 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés a tkvi hatóság hivatalos helyiségében 1900. évi augusztus hó 27. napján d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő, ugy a tkvi hivatalban mint a Pancsova városban kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

- 1.) Kikiáltási ár a becsár.
- 2.) Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is fog eladatni.
- 3.) Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 79 kor. 20 fill. és 56 koronát készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni.

Pancsován, 1900. évi július hó 11-én.

Kir. tvszék mint tkvi hatóság.

Pavlovics,

kir. tvszéki bíró.

1-1

3362. szám

1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alibunári kir. jbiróság mint tkvi hatóság ezennel közhírré teszi, miszerint **Dr. Fink Marcell** ügyvéd, mint vb. **Tripkovic Pál** csódtömeg gondnoka kérelmére az 1881. évi LX. t.-cz. 204. §-a alapján végrehajtási árverés joghatályával bíró önkényes árverés a vb. **Tripkovic Pál** és az 1881. évi LX. t.-cz. 150. §-a alapján **Tripkovic Pálné szül. Miloszavlyevics Darinka** tulajdonánál a számosi 1607. számú tkönyvben foglalt ingatlanok, nevezetesen a 25. hrsz. 2 hold II. oszt. szántó egészben. 145 kor.

hsz. nélk. 2	"	szőlő	"	650
59. hrsz. 2	"	I. oszt. szántó	"	145
200.	1	"	kert	129
14.	1	"	I. oszt. szántó	72
14.	1	"	II. " " "	72
81.	4	"	" " " "	288
13.	1	"	" " " "	72
93.	1	"	" " " "	72
113.	2	"	" " " "	145
89.	400	□ öl II.	"	36
147.	4	hold 600 □ öl II. oszt. kaszáló	"	289
131.	1	"	II. " " "	90
155.	1	"	II. oszt. szántó egészben.	72
93.	1	"	" " " "	72
55.	3	"	" " " "	216
123.	1	"	" " " "	72
hsz. nélküli 400	□ öl	kert	"	32
"	400	"	szőlő	80
125. hrsz. 2	hold	I. oszt. szántó	"	145
93.	1	"	II. " " "	72

megállapított kikiáltási ár mellett elrendeli s 1900. évi augusztus hó 10. napjának d. e. 9 órakor Számos községhezánál megtartandó nyilvános árverésen, Számos községhezánál a hivatalos órák alatt megtekinthető feltételek mellett eladás alá fog kerülni, azon megjegyzéssel, hogy miután az elárverezendő ingatlanok hasznosbérbe vannak adva, vevő az ingatlan birtokába csakis 1900. évi október hó 1-én lép s annak haszna is e naptól illeti.

Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígért nem tétetnek, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Az árverelni szándékozók tartoznak a kiküldött kezeihez a kikiáltási ár 10%-át készpénzben avagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

A vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben, mindenkor a leütés napjától számítva, az I-ső részletet 30 nap, a II-ikat 45 nap, s a III-ik részletet pedig 60 nap alatt a pancsovai m. kir. adóhivatalnál lefizetni.

Kelt Alibunáron, 1900. évi május hó 7-én.

Tóth,

kir. albiró.

1-1

Ékszer legdúsabb választéka.

Tisztelt kerékpározó közönség!

A jelenlegi időnyen nagy vételek folytán ama kellemes helyzetbe jutottam, hogy

képzeltető legelőnyösebb feltételek mellett

igen jutányos áron adhatok bármily jegyű hírneves gyártmányokat, u. m. **Dürkopp**-féle kerékpárokat, **Neumann-féle** Germánia, **Rössler, Jauerneq, Cless-Plessing** (láncz nélkül), **Meteor, Adria, Styria, angol és amerikai** kerékpárokat.

Ezek az idén csakis legfinomabb, tartós aczél pneumatic és légsövekekkel vannak ellátva, éppogy a legjobb aczélból készült nyeregkeretekkel és így minden előforduló gyártási hibáért egy teljes évre jótállást vállalok.

Javitások saját műhelyemben azonnal eszközöltetnek.

VALAMENNYI KELLÉKEK ITT KÉSZLETEN VANNAK. Vevőim ingyenesen oktatásban részesülnek. — Régi kerékpárokat becserelek és ugyanakkor kerékpárok kölcsöndj mellett kaphatók.

Azonkívül állandóan vannak raktáron nálam nagy választékban

Ékszer (arany, ezüst és chinaezüst)

órák, tükrök, képek, lámpák és látszerési czikkek,

kiváló nagy választékú

VARRÓGÉPEK STB. STB.

Számos pártfogásért esd

kiváló tisztelettel

Távbeszélő-állomás 85. sz. Pancsova és környékére.

Fischer Miksa.

Javitások és vésések minden neme elvállaltatik.